

Отгов. редакторъ: **Прот. Дим. Андреев**
Помощ. редакторъ: **Ал. Харизанова**

„Божия глас“ излиза съ благословието на Н. Високопреосвещенство Св. Варненски и Преславски митрополитъ г. г. Йосифъ на всѣко първо число отъ месеца презъ учебната година.

ЕПАРХИЙСКИ ДУХОВЕНЪ ЛИСТЪ
за учен. отъ Прав.-Христ. д-ва при прогимназиитѣ.

Урежда
редакционенъ комитетъ.

Год. абонаментъ 10 лева.
Единъ брой 1 левъ.

Деца, настѣпва Великденския постъ!

Тази година той изпреварва. Великденъ ще бѣде по-рано. Презъ сегашния месецъ февруарий ние навлизаме въ особенитѣ великопостни дни, и ще постимъ 40 денонощия, по примѣра на Исуса Христа, Който постилъ сѣщо толкова дни въ пустинята, следъ Своето кръщение на рѣката Йорданъ. Нарекатъ се отъ 1 февруарий цѣли четири недѣли, предназначени за подготовка къмъ великопостното време. Зачестяватъ припомнитѣ за внимание къмъ по-съръдоточенъ човѣшки животъ. Днитѣ ставатъ по-особенни, по-свѣтли, по-слънчеви, за да наблюдаваме по-добре въскресението на природата около насъ, символъ на Христовото и наше въскресение. Черквата, камбанния звънъ зачестяватъ и ни подканятъ сутринъ и вечеръ на молитва. Черковнитѣ служби и четения ставатъ по-тѣжни и по-продължителни. Недѣленъ день се служи презъ този постъ винаги дългата Св. Василева Литургия.

Всѣка срѣда и пегъкъ се служи тайната литургия на Св. Григори, наречена „литургия на преди осветенитѣ дарове“. Всѣка сутринъ и вечеръ презъ дѣлницитѣ има особени служби и славословия къмъ Бога. Припомня се цѣлата история на ветхия и новия Заветъ.

Всичко насочва насъ християнитѣ къмъ духовенъ подвигъ, възвиване къмъ новъ духовенъ растежъ.

Всички сме длъжни да постимъ и се молимъ предъ настѣпващия предвеликденски постъ. Особено тази година, тази предстояща тежка година, всичко ни зове къмъ опомняне и търсене помощъ отъ небето. Не е скрито за никого отъ насъ, че беда̀та стои предъ вратата на нашата Родина. Война бушува по свѣта. Петтѣхъ части на свѣта сж се намразили до кърваво сбиване. Хората забравиха, че тѣ сж създадени отъ единъ Баща, отъ единъ Богъ. Почна се взаимно унищожение. Сбждватъ се думитѣ на пророцитѣ ветхозаветни (Малахия 2 гл. 10 ст.) и апостолитѣ новозаветни (Галат. гл. 5, ст. 15), че всичко ще бѣде унищожено.

И България е въ опасностъ. Народъ и държава трѣпнатъ предъ угрозата. Затова се иска отъ насъ да усилимъ молбата си къмъ Бога презъ настѣпващитѣ чисти духовни дни, да ни запази отъ тази страховтна война — отъ кръвъ и разорение.

Ето защо, мили българчета, ви припомнимъ, че настѣпва Великиятъ постъ. Молете се и вие за нашата свидна Родина: молете се за вашитѣ бащи и братя, които стоятъ и пазятъ граници-

Витлеемската Воозова долина

тѣ и; молете се за всички добри хора по свѣта, които страдатъ и понасятъ тежко своитѣ дни, поради тази жестока война.

Нека се молимъ всички, сутринъ и вечеръ, предъ и следъ всѣка своя работа, да се молимъ да се сбжднатъ по-скоро думитѣ на пророкъ Исаия, който е казалъ, че ще настѣпи време, когато ще се прелѣятъ мечоветѣ въ орала и копията въ сѣрпове, нѣма да дигне никой народъ мечъ на другъ и всички само ще се обичатъ. ДА.

Господи и Владико на моя животъ, освободи ме отъ празностъ, униние, любоугодничество и празнословие.

Дари ми духа на цѣломъдрieto, смиреността, търпението и любовта.

Да, Господи Царю, дай ми да виждамъ своитѣ грѣшки и да не обсждамъ братя си. Защото Ти си благословенъ въ всички времена. Аминъ.

МАЛКИЯТЪ ИСУСЪ И ВАРАВА

въ градъ Назаретъ

Иисусъ крепнѣше и разстѣше. И помагаше на своя покровителъ Иосифа въ дърводѣлската му работа...

Веднажъ Иисусъ остана самъ

И като каза това, детето Варавата рече: „Хайде да си поиграемъ“.

Иисусъ не желаше да го наскърби съ отказа си, и за това

и работѣше въ голѣмия подслонъ, който имъ служеше за работилница.

Той довършваше единъ хомотъ. Сърдцето му бѣше пълно съ милостъ къмъ воловетѣ, които шѣха да го мѣкнатъ. За това той го бѣ внимателно правилъ да е лекъ и гладъкъ. Оставаше да го полира по грижливо да не гложди шиитѣ имъ.

Докато бѣ унесенъ въ работата и мислитѣ си, влѣзе едно дете, да повика Иосифа на работа у дома имъ.

Иисусъ му каза, че е излѣзълъ. И го покани да седне и почака до като дойде; или пъкъ да каже кой е и кжде живѣе, за да му предаде порѣчката.

Детето отговори: „Баща ми се нарича Ава, за това и мене обикновенно ме викатъ Варавата.“

Ние живѣемъ недалечъ отъ Назаретъ, по пѣтя за Сафорисъ.

се съгласи. Тѣ сложиха една дѣска, върху едно дървено магаре, седнаха на двата края на дѣската, и започнаха да се люлѣятъ.

А дѣската бѣ дълга, магарето високо и съ тѣсна основа. Ето защо следъ малко се разлюля, и се наведе да падне.

Иисусъ бѣше горе, а Варавата долу. А щомъ Варавата се качеше, магарето щѣше да падне, и Варавата щѣше да се нарани.

Иисусъ бърже схвана това опасно положение и извика; „скочи веднага Варавата, за да не се ударишъ“!

Варавата слѣзе и не се удари. А Иисусъ се изтърси на земята отъ много високо. Той почувствува болка по тѣлото си, и кръвъ потече по лицето му.

Той стана, приближи се до Варавата, и съ нѣжно безпокойство

Слѣдва на 2-ра стр.